

OBWESELENIE (1) *sb n*

N sg obwesel(e)nié.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obweselić.

Doznanie radości, uciecha: Oblectatio – Obweselenię. Calep [714]a.

Synonimy: radość, uciecha, wesele, wesołość.

Cf **OBWESELIĆ**

DDJ